

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Айтос, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – АЙТОС, IV СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Й. Дучева

при участието на секретаря **ДЕСИСЛАВА ЯНЧ. ТОДОРОВА** като разглежда докладваното от Мария Й. Дучева Административно наказателно дело № 20232110200086 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Делото е образувано по жалба на А. Х. Д., ЕГН: *****, адрес: ***, против НП № 19-0335-000230/ 22.07.2019г. на Началник Група към ОД МВР-гр.Бургас, РУ-Руен. Със същото е ангажирана административно- наказателната отговорност на жалбоподателя за извършено нарушение по чл.100,ал.1,т.1 ЗДвП, като му е наложено административно наказание „глоба“, в размер 10 лв. и за извършено нарушение на чл.186, ал.7 ЗДвП му е наложено наказание „Глоба“ в размер на 20лв.

Релевирани в жалбата са възражения за незаконосъобразност и неправилност на НП. Поддържаното в жалбата искане е съдът да отмени изцяло обжалваното НП. В жалбата си въззивникът счита, че НП следва да бъде отменено, сочи нарушения на материалния и процесуален закон при издаване на НП /без да конкретизира точно какви/.

В с. з. въззивникът- редовно призован, не се явява. Не се явява и упълномощения от него адв.В.. постъпило е писмено становище от адв.В. , в което поддържа жалбата и застъпва тезата, че извършеното от Д. не покрива фактическия състав на нарушението по ЗДвП, т.к. цитираната от АНО глоба не е била влязла в сила. Представя писмени доказателства.

Въззивамата страна, редовно призована, не се явява в съдебно заседание , не изразява становище по жалбата и НП.

Районна прокуратура-Айтос, редовно призован по реда на надзора за законност на адм.актове, не изпраща представител.

След преценка на доказателствата по делото, съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 06.03.2019г около 08,30ч в по третокл.А. път №208 в района на с.В. свид.С. Д. и А. К. изпълнявал служебните си задължения, когато спрели за проверка л.а. марка „***“ с рег. № ***. Като водач на автомобила бил установен жалбоподателя А. Х. Д.. След справка в ОДЧ свид. Д. установил, че Д. има издаден ел.фиш №К-1904569/23.01.2018г, който не е заплатен. В хода на разговора жалбоподателят уведомил свид. Д., че ел.фиш е обжалван и не е влязъл в сила, но въпреки това той пристъпил към издаване на АУАН. В хода на проверката било установено също така, че жалбоподателя не носи в себе си СУМПС.

При тези факти и при наличие на доказателства относно авторството на нарушението свид. Д. съставил АУАН № 935781/06.03.2019г на нарушителя А. Х. Д.. В графата за възражения от въззивника саморъчно било вписано , че посоченият ел.фиш е обжалван и не е влязъл в сила. Нещо повече в срока по чл.44 ЗАНН жалбоподателят депозирал изрично писмено възражение, в което отново уведомил , че цитираният ел.фиш не е влязъл в сила и посочил номера на дела и съда, пред който те са висящи.

На 22.07.2019г. въз основа на съставения акт е било издадено атакуваното НП №19-0335-000230/22.07.2019г, видно от съдържанието на което административно наказващия орган изцяло е възприел описаната от контролните органи фактическа обстановка.

Горната фактическа обстановка, описана в съдържанието на акта за установяване на административно нарушение и възприета от административно наказващия орган в НП се установява по безспорен и категоричен начин от събраните писмени доказателства- акт за установяване на административно нарушение, както и от гласните доказателства по делото - показанията на свид. С. Д. и А. К.. Съдебният състав даде вяра и кредитира изцяло показанията на разпитаните по делото свидетели, които дават сведения, почиващи на формиранни непосредствено, лични възприятия, липсват противоречия между тях и др. доказателствени източници. Същите са пряко относими към фактическото деяние и откриването на нарушението, поради което и при липсата на индиции за предубедеността на свидетелите, не се намериха основания те да не бъдат кредитирани като обективно верни.

От правна страна:

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление по отношение на неговата законосъобразност, обоснованост и справедливост на наложеното наказание, прави следните изводи:

Жалбата е депозирана от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение по чл. 59, ал.2 от ЗАНН. Поради това жалбата е **процесуално допустима**.

Разгледана по същество тя е **основателна**, по следните съображения:

Настоящото производство е от административно-наказателен характер. Същественото при него е да се установи има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта и

НП, и дали е извършено от него виновно. В тежест на административно -наказващия орган (по аргумент от чл. 84 ЗАНН, във връзка с чл. 83, ал. 1 НПК), тъй като именно той е субектът на административно-наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител (така и ППВС № 10/1973 г.). Това произтича и от разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, който препраща към НПК, а съгласно чл. 14, ал. 2 НПК, обвиняемият (в случая нарушителят) се счита за невиновен до доказване на противното. Следва да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на акта и издаването на наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административно-наказателното преследване. В тази насока, настоящият състав намира за необходимо да очертае разликата между "неправилно" и "незаконосъобразно" НП. Когато в хода на административно-наказателната процедура са били нарушени установените законови норми относно съставянето и реквизитите на акта и НП или същите са били съставени или издадени от некомпетентни за това органи, то издаденото НП следва да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно, независимо дали има извършено административно нарушение (нещо повече - в този случай съдът не е необходимо да се произнася по същество относно извършването на административно нарушение). Следва също така да се отбележи, че съдът следи служебно относно спазването на процесуалните норми по издаване на НП и спазването на сроковете за реализиране на административно-наказателната отговорност. В случай, че при издаването на наказателното постановление са спазени съответните процесуални правила (т. е. има законосъобразно издадено НП), но в хода на съдебното производство по обжалване на НП административно наказващият орган не успее да докаже извършването на нарушението или авторството на нарушителя, то НП следва да бъде отменено, като неправилно. Когато НП е законосъобразно издадено (спазени са процесуалните норми и компетентността на органите) и е правилно (доказано е извършването на нарушението и авторството на дееца), но наложеното наказание не съответствува на тежестта на нарушението, НП ще следва да бъде изменено (в съответствие с нормата на чл. 63 ЗАНН).

АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи, в изпълнение на делегираните им правомощия по закон . НП е редовно връчено лично на нарушителя на 06.03.2023г съгласно отбелязването направено в текста на НП.

За да се произнесе по жалбата, съдът, предвид вмененото му задължение за цялостна проверка на атакуваното наказателно постановление и АУАН констатира следното: По отношение спазването на процесуалните правила - и при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и при издаването на наказателното постановление са спазени всички процедури по ЗАНН. Акта за установяване на административно нарушение и НП съдържат реквизитите, изискуеми от чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

В резултат на проверката съдът установи, че са налице основания за отмяна на НП на основание чл. 34 ЗАНН вр.чл.82, ал.4 НК. Видно от текста на АУАН адм.нарушение е

извършено на 06.03.2019г (това е и датата на съставяне на АУАН), НП е съставено на 22.07.2019, а е връчено на нарушителя едва на 06.03.2023г, т.е. четири години по-късно. При изтичане на такъв период от време наказанието се превръща в репресия и от законодателя е преценено, че изпълнението му не е в интерес на обществото (по аргумент на чл.82, ал.4 НК). Т.е. изтекъл е период от време, който обосновава настъпването на абсолютна изпълнителна давност, след наст.на който изпълнението на наказанието няма да постигне целите посочени в закона.

Разгледан спора по същество също са налице основания за отмяна на атакуваното НП, а именно –от жалбоподателя не е осъществен съставът на соченото от АНО адм. нарушение. В т.1 от НП като нарушена е посочена разпоредбата на чл.186, ал.7 ЗДвП. Съгласно същата „Издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му, се смята за влязло в сила наказателно постановление и се изпраща за събиране на публичния изпълнител.“

По отношение на това нарушение съдът счита, че наказателното постановление също е незаконосъобразно, като този път описаното деяние въобще не покрива признаците на административно нарушение – т. е. е несъставомерно. Това е така, защото следва да се има предвид принципа за законоустановеност на административните нарушения и наказания, установен с чл. 2, ал. 1 от ЗАНН, съгласно който деянията, които съставляват административни нарушения и съответните за тях наказания, се определят със закон или указ. В този смисъл следва да се тълкува нормата на чл. 185 от ЗДвП, съгласно която за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20 лева. Цитираната норма е бланкетна, тъй като не съдържа състав на административно нарушение. За да е възможно да бъде подведена административно-наказателната отговорност на едно лице на соченото правно основание следва то да не е изпълнило изрично вменено му от ЗДвП задължение или да е извършило деяние, което законът изрично е забранил. В процесния случай е установено от административно-наказващия орган, че Д. е управлявал превозното средство при наличие на неплатена глоба (видно от приложената справка от сектор ПП на л.9-10). Това деяние не представлява административно нарушение, тъй като нито ЗДвП, нито подзаконовите нормативни актове по прилагането му забраняват подобно поведение. Съгласно същата „Издаден фиш, глобата по който не е платена доброволно в 7-дневен срок от датата на издаването му, се смята за влязло в сила наказателно постановление и се изпраща за събиране на публичния изпълнител.“ Посочената като нарушена в акта и в наказателното постановление норма на чл. 186, ал. 7 от ЗДвП определя реда, по който наложената с фиш глоба се изпраща за събиране чрез публичния изпълнител, но не съдържа конкретно правило за поведение. Изрично в този смисъл е и последователната практика на касационната инстанция, като например Решение № 286/23.02.2017 г. по к. н. а. х. д. № 7/2017 г. на АдмС-Бургас, Решение № 821 от 23.04.2019 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 598/2019 г., Решение № 1053 от 11.06.2019 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 947/2019 г. и много други. На следващо място формално погледнато ел.фиш ,издаден срещу нарушителя не е влязъл в

сила на процесната дата цитирана в АУАН и НП. Както става ясно свид.Д. е проверил в ОДЧ и е установил наличие на издаден ел.фиш, но жалбоподателят многократно обяснил, че фиша се обжалва. Следва да се има предвид, че ел.фиш като всеки адм.акт подлежи на обжалване и получава стабилитет и влиза в сила, в момента когато изтече срока за обжалване или бъде потвърден от съд. До този момент адм.наказание наложено с атакувания акт не съществува. Следователно правилно жалбоподателят е обяснил, че фиша се обжалва, но свид.Д. не е имал достъп до тази информация, както сам призна по време на разпита, понеже от справка в ОДЧ не може да получи такава информация. Твърдението на жалбоподателя се потвърждава от представеното от него копие на съдебно решение № 256/18.06.2019г, от което е видно , че ел.фиш е влязъл в сила на 18.06.2019г

Ето защо, съдът намира, че наложената на жалбоподателя наказание по същество също е незаконосъобразно, постановена в нарушение на материалния закон, поради което наказателното постановление и на това основание следва да бъде отменено.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора съдът счита, че АНО следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски за защитата му. Видно от представеното адв.пълномощно (л.30-31) Д. е заплатил 400лв. за адвокатски хонорара и същите следва да му бъдат присъдени.

Водим от изложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 19-0335-000230/ 22.07.2019г. на Началник Група към ОД МВР-гр.Бургас, РУ-Руен, с което на А. Х. Д., ЕГН: *****, адрес: ***, за извършено нарушение по чл.100,ал.1,т.1 ЗДвП, му е наложено административно наказание „глоба”, в размер 10 лв. и за извършено нарушение на чл.186, ал.7 ЗДвП му е наложено наказание „Глоба“ в размер на 20лв.

ОСЪЖДА Началник Група към ОД МВР-гр.Бургас, РУ-Руен, адрес: *** **ДА ЗАПЛАТИ** на А. Х. Д., ЕГН: *****, адрес: *** разноски в размер на 400 лв./четиристотин лева/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Бургас в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Айтос: _____